

lingen. F.eks. er der etableret et samarbejde om at mainstreame ældreindsatsen samt et samarbejde om at belyse sammenhængen mellem køn og marginalisering. Det sidste tema afholder jeg også en konference om som ligestillingsminister, når vi har EU-formandskabet.

I det hele taget lægger regeringen stor vægt på, at ligestilling bliver centralt placeret på formandskabets dagsorden. Jeg har nævnt de forskellige konferencer, jeg som social- og ligestillingsminister er med til at forberede. Men køn og ligestilling indgår på alle konferencer både som et gennemgående perspektiv og i form af workshops, hvor køn og ligestilling er hovedtemaet.

Kl. 12.40

Jeg har desuden inviteret ngo'erne på ligestillingsområdet til at bidrage på deres måde til at synliggøre ligestillingsaspekterne på konferencerne.

Ud over konferencerne er der en lang række bundne EU-opgaver, jeg som ligestillingsminister skal stå for. Det gælder f.eks. EU's opfølgning på FN's fjerde verdenskvindekonference i Beijing, hvor vi følger op på temaet vold mod kvinder. Det gør vi ved at stå i spidsen for et arbejde med at opstille fælles EU-indikatorer, der kan belyse udviklingen i indsatsen mod vold.

En anden tradition er, at formandskabet står for at mainstreame en eller to rådsformationer. Danmark har valgt at mainstreame det arbejde, der foregår inden for social- og beskæftigelsesministerens område, og det bliver en spændende udfordring.

Inden formandskabet skal jeg også som de andre ministre i regeringen på rundrejse for at besøge mine ministerkollegaer i de andre EU-lande, og her vil jeg selvfølgelig også tage ligestilling op som et centralt tema.

Jeg glæder mig til at gøre mit, for at ligestilling får en central placering under formandskabet, og jeg glæder mig til at høre om alle de andre EU-landes erfaringer på området. Bagefter skulle vi så gerne være blevet klogere på kønnets betydning på såvel europæisk som nationalt plan og dermed være bedre klædt på til fremtidens ligestillingspolitiske udfordringer.

Danmark ligger i front, når det gælder ligestilling, og det er ikke uden grund, at vi i EU og resten af verden opfattes som et land, der er kommet meget langt mod målet: lige muligheder for mænd og kvinder. Det kan vi være stolte

af, upåagtet at debatten nogle gange i dag kunne give indtryk af noget andet.

Men det forpligter så også, det er jeg udmærket klar over, vi må ikke hvile på laurbærrene eller lukke øjnene for de nye udfordringer. Vi skal fortsat arbejde for ligestilling, både herhjemme, i EU og resten af verden, og jeg synes, at dagens debat om regeringens perspektiv- og handlingsplan for ligestillingen lover godt for den fremtidige indsats på området. Der er i hvert fald engagement i det danske Folketing.

Vel kan vi være uenige om det ene og det andet, men på trods heraf fornemmer jeg en grundlæggende enighed om de centrale principper i dansk ligestillingspolitik: lige muligheder, ligeværdighed for kvinder og mænd. Jeg glæder mig til at arbejde sammen med alle gode kræfter.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ligesom jeg nævnte i min ordførertale tidligere i dag, så nævnes det flere steder i redegørelsen, at man savner viden om ligestilling på en lang række områder, hvilket vi i Socialdemokratiet er meget enige i. Jeg synes også, at det kom frem her i ministerens tale, at der stadig mangler viden på en lang række områder.

Det, at mænd og kvinder vælger forskelligt, skyldes ikke altid mangel på ligestilling, siger ligestillingsministeren, men erkender også, at vi mangler viden om, hvad det er for nogle vilkår, der gælder for mænd og kvinder.

Når det gælder ligelønsområdet, er jeg fuldstændig enig med ligestillingsministeren i, at ligelønsstatistik selvfølgelig ikke gør det alene. Jeg er meget enig i, at vi skal se på forhandlingsformerne for mænd og kvinder. Derfor vil jeg godt spørge nu: Hvad vil ligestillingsministeren gøre ved dét emne?

Også når det gælder viden med hensyn til ikke at presse eller vurdere kvinder ind i nogle ting, så bliver det sagt, at vi har gjort det meget tydeligt, at man skal tænke sig godt om, før man vælger at benytte sig af at kunne passe sine børn hjemme og få penge for dét. Man skal tænke på, hvilke konsekvenser det kan få for ens karriere og ens pension i fremtiden.

Vil ministeren ikke også godt svare mig på, om ikke også lønnens størrelse spiller en meget central rolle for, hvorvidt man vælger at blive hjemme og passe sine børn, eller hvorvidt man vælger at være ude på arbejdsmarkedet?